

Základy pomníku

Základová deska pomníku je založena na historickém profilu půdy Staroměstského náměstí. Pod celým územím je souvislý pískový náplav, jehož horní hranice sahá v průměru kolem 310 cm pod úroveň dnešní dlažby. Nad touto náplavou je až 100 cm silná vrstva černé země, dále pak pokračují vrstvy různorodé navážky, které měly území ochránit od pravidelných vltavských záplav. Architekt Antonín Pfeiffer si byl vědom poměrně nestabilního podloží vltavské záplavové oblasti. Navrhl obrovskou hmotu podstavce a soklu pod bronzovým sousoším podepřít systémem dvoupátrové komorové architektury se soustavou odvodňovacích kanálků. Tím zajistil dostatečnou stabilitu celé stavby a dosáhl významného odlehčení konstrukce. Koridory pod pomníkem nejsou, navzdory pověstem, napojeny na jinou síť pražských podzemních chodeb, neskrývají žádný tajný východ ani úkryt.

Betonová základová deska o tloušťce 80 cm spočívá v hloubce 275 cm pod dnešní dlažbou náměstí. Spodní etáž zděných opěrných chodeb je vystavěna na půdorysu nepravidelného oválu a tvoří ji dva prstence. Horní etáž je tvarována podle linie obvodu bronzového pláště, který na ni volně dosedá.

Základy pro Husův pomník se začaly budovat v září roku 1911. Stavební část prováděla firma Matěje Blechy dozorovaná sborem stavitelů a architektů. Pro zdění se používaly nejen klasické cihly z červené pálené hlíny, ale ve spodní etáži byly použity nepálené cihly ze směsi vápna a strusky, která znamenitě odolala vnitřnímu prostředí do současnosti v podstatě beze změn fyzikálních vlastností. Malta byla namíchána ze stejné směsi. Kombinace vápna a strusky se dnes již nepoužívá, ale zdivu pod pomníkem zaručila dlouhodobou trvanlivost i ve vlhkém prostředí.

1 Průhled do chodeb v základech pomníku

2 Technický výkres – řez architekturou podzemní a soklové části pomníku

3 Technický výkres půdorysu podstavce pomníku

